

Sygn. akt IV U 489/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016r. w S.

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 marca 2015 r. (Nr (...))

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. K. prawo do emerytury od dnia 01 marca 2015 roku.

Sygn. akt IV U 489/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.03.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. K. prawa do emerytury w wieku obniżonym. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie udowodnił, by na dzień 1.01.1999 r. legitymował się okresem 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od decyzji tej odwołanie złożył K. K.. Ubezpieczony wskazał, iż oprócz okresu uznanego przez ZUS, stale i w pełnym wymiarze pracował w warunkach szczególnych w okresie od 6.03.1978 r. do 22.11.1991 r. w Przedsiębiorstwie Hurtu (...) w W. na stanowisku manewrowego. W pracy tej ubezpieczonego obowiązywały przepisy kolejowe. Okres ten powinien zostać zaliczony do kategorii pracy w warunkach szczególnych tym bardziej, że od 18.12.1992 r. ubezpieczony wykonywał taką samą pracę w Elektrociepłowni (...) (obecna nazwa (...) S. A. w Z.) i czas ten został uznany przez organ rentowy jako praca w warunkach szczególnych (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. K., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 26.02.2015 r. (data prezentaty) wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w którym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy K. K. w wymiarze 25 lat, w tym 5 lat, 7 miesięcy i 14 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Do ostatniego z okresów, ZUS zaliczył zatrudnienie ubezpieczonego w (...) S. A. w Z. od 18.12.1992 r. do 31.12.1998 r. (świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 26 a. e.). Na tej podstawie, organ rentowy wydał w dniu 11.03.2015 r. zaskarżoną decyzję, w której odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (decyzja k. 34 a. e.).

W okresie od 6.03.1978 r. do 22.11.1991 r. K. K. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Hurtu (...) w W. na stanowisku manewrowego. Do jego wyłącznych zadań należało spinanie i rozpinanie wagonów wypełnionych artykułami spożywczymi. Pracę tę ubezpieczony pełnił stale i w pełnym wymiarze. Zadania te ubezpieczony wykonywał przez 11 lat. Przez bardzo krótki okres czasu ubezpieczony pracował jako kierowca oraz przez ok. 2 tygodnie jako operator wózków widłowych. Ubezpieczony nie świadczył pracy na stanowisku pakowacza.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k. 17-17v i k. 23v), zeznania świadka A. G. (k. 23v), ogólne świadectwo pracy wydane przez Przedsiębiorstwo Hurtu (...) w W. (k. 11 a. e. z wniosku o ustalenie kapitału początkowego), dokumenty znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa Hurtu (...) w W., w tym m. in. świadectwo złożenia egzaminu na zwrotniczego wydane 11.09.1975 r. i pisma potwierdzającego rozwiązanie umowy z dniem 22.11.1991 r., karty płac (teczka akt osobowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Z kolei w art. 27 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy wskazano, iż okres składkowy i nieskładkowy powinien dla mężczyzn wynieść co najmniej 25 lat. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) określono, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Paragraf 4 pkt 1 i 3 wymienionego wyżej rozporządzenia stanowi, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego daje podstawy do stwierdzenia, iż ubezpieczony przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach. Do stażu pracy uznanego ostatecznie przez ZUS, tj. okresu 5 lat, 7 miesięcy i 14 dni doliczyć bowiem należy okres 11 lat pracy w Przedsiębiorstwie Hurtu (...) w W. w czasie od 6.03.1978 r. do 22.11.1991 r. Jak wynika ze spójnych i logicznych zeznań ubezpieczonego oraz świadka A. G., ubezpieczony przez 11 lat pracował jako manewrowy. Wskazać należy, iż od 11.09.1975 r. ubezpieczony posiadał kwalifikacje do pracy na stanowisku zwrotniczego (świadectwo złożenia egzaminu k. 22 akt osobowych). Podkreślić należy, iż świadek ten był również zatrudniony w Przedsiębiorstwie Hurtu (...) od grudnia 1976 r. do 1994 r. na stanowisku maszynisty i w okresie od 1979 r. do 1990 r., czyli przez 11 lat pracował w zespole z ubezpieczonym. Powyższe zeznania w zakresie stanowiska, które zajmował ubezpieczony, korespondują ze zgromadzonymi w aktach ZUS kartami płac za lata 1985-1991. W dokumentach tych wskazano, iż ubezpieczony pracował na stanowisku manewrowego. Co prawda, z treści dokumentów znajdujących się w aktach osobowych oraz z ogólnego świadectwa pracy wynika, iż

ubezpieczony pracował na różnych stanowiskach (kierowca, elektromechanik-manewrowy, kierowca wózka transp.-mechanicznego), jednakże Sąd dał wiarę przekonywującym zeznaniom ubezpieczonego i świadka co do 11-letniego stażu pracy K. K. na stanowisku manewrowego u wyżej wymienionego pracodawcy. Sąd nie znalazł przeszkód do przyznania wiarygodności tej części zeznań ubezpieczonego, w której wskazał, iż przez okres 2 tygodni pracował jako operator wózka widłowego oraz przez bardzo krótki czas zatrudniony był jako kierowca. Zgodnie z wiarygodną relacją ubezpieczonego, nie pracował on jako pakowacz, co wynika z treści części kart płac (akta osobowe). Warto zwrócić uwagę, iż A. G. przyznał, że miał zawartych dużo angaży na różnych stanowiskach, lecz pracował wyłącznie na stanowisku maszynisty.

Reasumując, Sąd przyjął, iż przez 11 lat w okresie pomiędzy 6.03.1978 r. a 22.11.1991 r. ubezpieczony był zatrudniony jako manewrowy. Do jego obowiązków należało spinanie i rozpinanie wagonów. Praca ta niewątpliwie, w ocenie Sądu, powinna zostać zakwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych, stosownie do treści załącznika do wyżej wymienionego rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r., Wykazu A, Działu VIII poz. 13 (prace zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów). Podkreślić również należy, iż decydujące znaczenie dla kwalifikacji danego zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych kluczowe znaczenie ma nie nazwa stanowiska określona w dokumentach pracowniczych, a rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Dlatego też samo nieprzedstawienie stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub jego uchybienia formalne nie mogą przekreślać uznania, iż praca o wymienionym charakterze była rzeczywiście świadczona, skoro powyższy wniosek wypływa ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym ze złożonych zeznań oraz dokumentów w postaci kart płac jak również ogólnego świadectwa pracy.

Tym samym, K. K. spełnił wszystkie warunki, wyrażone w przywołanych wyżej przepisach, by być uprawnionym do pobierania emerytury w wieku obniżonym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.